

Funkce

Základy programování 1
Martin Kauer

Funkce

- ▶ Relativně samostatná část programu
- ▶ Je ji možné opakovaně volat z různých částí programu
- ▶ Má vstupy = parametry funkce
- ▶ Má výstup = návratová hodnota funkce, může být „žádná“
- ▶ Příklady: `main`, `printf`, `scanf`, ...

Vytvoření funkce

- ▶ Funkci nelze definovat uvnitř jiné funkce (včetně `main`)
- ▶ Funkci je potřeba definovat dříve, než ji voláte
- ▶ Obecně:

```
typ_výsledku jméno_funkce(typ_p1 jméno_p1, ... , typ_pN jméno_pN){  
    příkazy_těla_funkce  
    ...  
}
```

- ▶ V těle funkce se mohou využívat identifikátory parametrů
- ▶ Parametry se chovají jako lokální proměnné
- ▶ Tělo funkce může obsahovat příkaz `return` pro nastavení výsledku
- ▶ Příkaz `return` ihned funkci ukončí

Příklad vytvoření funkce

- ▶ Funkce bez návratové hodnoty:

```
void vypis_max(int prvni, int druhe){  
    int max;  
    max = (prvni < druhe) ? druhe : prvni;  
    printf("Maximum je %d.\n", max);  
    //return;  
}
```

- ▶ Funkce s výsledkem:

```
int maximum(int prvni, int druhe){  
    int max;  
    max = (prvni < druhe) ? druhe : prvni;  
    return max;  
}
```

Použití funkce

- ▶ Pomocí operátoru volání funkce (kulaté závorky)
- ▶ Uvnitř závorek uvádíme hodnoty parametrů = argumenty
- ▶ Návratovou hodnotu můžeme, ale nemusíme použít
- ▶ Příklady:

```
int main(){  
    int a = 5, b = 10;  
    int vetsi = maximum(b, 3 * a);  
    printf("Max: %d\n", maximum(vetsi, a + b));  
    vypis_max(a*b, a + b);  
    return 0;  
}
```

Funkce pracující s polem

- ▶ Pole lze předat do funkce jako vstup
- ▶ Zatím ho ale neumíme vrátit z funkce jako výsledek
- ▶ Pozor, změny provedené v poli se projeví i mimo funkci

- ▶ Příklad:

```
void vypis_pole_cisel(int pole[], int delka) {  
    for (int i = 0; i < delka; i++) printf("%i, ", pole[i]);  
}
```

```
int main() {  
    int cisla[] = {1, 2, -7, 14};  
    vypis_pole_cisel(cisla, 4);  
    return 0;  
}
```

Příklad s modifikací pole

```
#define DELKA 3
void plus10(int vstup[], int pocet){
    for (int i = 0; i < pocet; i++){
        vstup[i] += 10;
    }
}

int main(){
    int pole[] = { 10, 20, 30 };
    plus10(pole, DELKA);
    for (int i = 0; i < DELKA; i++){
        printf("%d, ", pole[i]);
    }
    return 0;
}
```

Deklarace funkce

- ▶ Hodí se především u větších programů
- ▶ Je komplikované funkce definovat dříve, než jsou použity
- ▶ Někdy je toto dokonce nemožné
- ▶ Deklarace = popis funkce dostačující k tomu, aby překladač věděl, jak bude funkce používána
- ▶ Uvádí se zpravidla na začátku programu
- ▶ Udává jméno funkce, typy parametrů a návratové hodnoty
- ▶ Obecně:

```
typ_výsledku jméno_funkce(typ_p1 jméno_p1, ...);  
typ_výsledku jméno_funkce(typ_p1, ...);
```

Příklad s deklarací

```
int soucet(int, int);  
void novy_radek();  
  
int soucet(int a, int b) {  
    int soucet = a + b;  
    printf("soucet a + b = %i", soucet);  
    novy_radek();  
    return soucet;  
}  
  
void novy_radek() {  
    printf("\n");  
}
```

Rozsah platnosti - lokální proměnná

- ▶ Definována uvnitř bloku (funkce, cyklus, ...)
- ▶ Vzniká při vstupu programu do bloku
- ▶ Existuje po dobu vykonávání příkazů v bloku
- ▶ Zaniká při opuštění bloku

- ▶ Příklad:

```
// tady proměnná znak ještě neexistuje
while (text[i] != '\0'){
    char znak = text[i] - 'A' + 'a';
    printf("%c\n", znak);
}
// tady proměnná znak už neexistuje
```

Rozsah platnosti - globální proměnná

- ▶ Definována mimo jakékoli bloky
- ▶ Vzniká spuštěním programu
- ▶ Přístupná ze všech míst programu
- ▶ Lokální identifikátory mohou překrýt ty globální (i jiné lokální)
- ▶ Zaniká při ukončení programu
- ▶ Globálních proměnných používáme co nejméně
- ▶ Příklad:

```
int pocet = 10; // proměnná přístupná odkudkoli
```

```
int main(){ ... }
```

```
...
```

Rozsah platnosti - statická proměnná

- ▶ Definujeme uvnitř bloku
- ▶ Pomocí klíčového slova `static`
- ▶ Vzniká (a je inicializována) při prvním vstupu do bloku
- ▶ Přístupná je pouze z daného bloku
- ▶ Zaniká ale až ukončením programu

- ▶ Příklad:

```
int porovnej(int prvni, int druhe){  
    static int pocet = 0;  
    pocet++;  
    if (prvni < druhe) return -1;  
    if (prvni == druhe) return 0;  
    return 1;  
}
```

Poznámky

- ▶ Funkce **musí** vždy vrátit hodnotu daného typu, tzn. zkontrolujte všechny větve funkce. Výjimkou jsou funkce navracející `void`.

```
int foo(a)
{
    if (a > 0)
    {
        ...
        return 1;
    }
    else if (a == 0)
    {
        ...
        return 0;
    }
    ...
    return 1;
}
```

Poznámky

- ▶ Proměnné definované uvnitř funkce nelze vidět „zvenku“ funkce. Jejich rozsah platnosti je pouze tělo dané funkce.

```
void foo()  
{  
    int i = 7; //začíná rozsah platnosti proměnné i  
    ...  
} //končí rozsah platnosti proměnné i
```

```
int main()  
{  
    foo();  
    i++; //proměnná i tady vůbec neexistuje  
    return 0;  
}
```

Cvičení

Vytvořte fci s předpisem `int search(const char input[], const char pattern[])`, která bude zleva hledat první výskyt řetězce *pattern* v řetězci *input* a vrátí index znaku řetězce *input*, kde tento podřetězec začíná. Pokud *input* neobsahuje *pattern* jako podřetězec, fce musí vrátit hodnotu -1.

Podmínky na vypracování (diskvalifikační chyby):

1. Fce nesmí žádným způsobem modifikovat vstupní parametry *input* a *pattern*.
2. Fce nesmí nic vypisovat na obrazovku ani obsahovat žádná blokující volání typu `scanf(...)`; `getch()`; `system("pause")`; apod.
3. Nesmíte používat žádné fce z knihovny `string.h`.

Příklady:

`search("abeceda", "ceda") -> 3`

`search("abeceda", "be") -> 1`

`search("abeceda", "deda") -> -1`

`search("abeceda", "") -> 0`

`search("abeceda", "aabe") -> -1`

`search("abc", "abcd") -> -1`